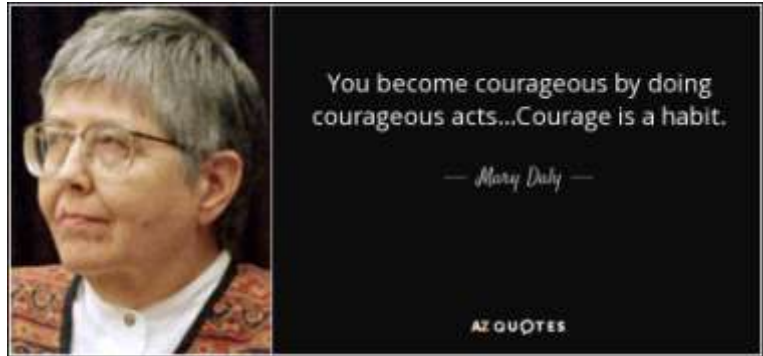

Moord (1992)

Sieth Delhaas

De Bazuin, Splinter, 11 december 1992

Tijdens een bezoek aan Rusland ter herdenking van de aanval vanuit Duitsland in 1941, vroeg ik de Sovjetheldin Maria Ossipowa of zij vond dat ook de Duitse vrouwen schuldig waren aan de Tweede Wereldoorlog en wat hun rol was daarin. Maria dankt haar eretitel Sovjetheldin aan het feit dat ze als partizane eigenhandig, met behulp van een magneetbom, de Duitse gouverneur-generaal Wilhelm Kube vermoordde.

Bijna snibbig antwoordde ze: 'Vrouwen hebben nooit schuld aan de oorlog, ook de Duitse vrouwen niet.'

Haar woorden schieten me te binnen telkens als ik in verslagen hoor en lees over oorlog, nu in het voormalig Joegoslavië, en men verslag doet over in gevaar verkerende onschuldige vrouwen en kinderen. Zelfs de VPRO in haar *Standplaats Sri Lanka* maakt de vrouwen even onnozel als de kinderen.

Vrouwen onschuldig noemen in een oorlog is vrouwen onmondig verklaren. Het is een terugkeer naar een situatie waarin mannen vrouwen nog niet hadden toegelaten tot de politiek, mannen aan vrouwen nog geen stemrecht hadden verleend.

Vrouwen onschuldig noemen aan oorlog, lijkt menslievend. Achter mannen die dit zeggen zoekt men geen vrouwenhaters. Toch zijn zij het zachte equivalent ervan en minstens even gevaarlijk als de christelijke defensiespecialist die ten tijde van het jongste Volkspetionnement riep dat 'zelfs vrouwen en kinderen mochten tekenen'.

Het opvliegen onlangs van drie socialisten-defensiemannen in de Tweede Kamer tijdens een opmerking van mevrouw Van Heemskerck (VVD) over de afschaffing van de dienstplicht, doet vermoeden dat er meer aan de hand is.

Zolang vrouwen in oorlogstijd als onschuldig worden beschreven, verzekeren mannen zich van een excuus ermee door te gaan; ter bescherming van de onschuldigen: vrouwen en kinderen. Maar niet spreken ze uit dat vrouwen behoren tot het roerend goed van de vijand: en dus kunnen worden gedood, gevangen, gedeporteerd en verkracht. Door haar onschuldig te houden, ontzegt de man haar het recht zelfstandig te oordelen over een handwerk dat zekere mannen niet moe worden te beoefenen.

Vrouwen onschuldig noemen is een ritueel dat voortdurend herhaald moet worden om een mythe kracht en betekenis te geven. En als we feministisch theologe Mary Daly geloven dan gaat het in die mythe om de moord op de Godin.